

EL PARE QUE ET VA MATRICULAR 'HOUSE CAPTAIN'

Va arribar de l'escola i li brillaven els ulls: "Papa, no em veus res de diferent?" Vaig repassar-lo de dalt baix: l'americana plena de taques, la camisa per fora, els pantalons balders, el projecte de bigoti, el cabell ben despentinat. En fi, res de res, tot estava en ordre, com de costum. "Ostres, papa, que no ho veus? Fixa't què porto aferrat a la solapa!" I, efectivament, el seu dit assenyalava una espècie de pin rodó de color groc amb una inicial. "M'han escollit *house captain*!" I era tanta l'alegria amb què m'ho explicava que el vaig abraçar ben fort, tot i no tenir ni punyetera idea del que m'estava dient.

Ara sí, ara ja sé que això de *house captain* és la manera anglesa de dir que t'han fet delegat de la classe. I coneixent com conec el meu nen, sé que per a ell és molt important. Des de ben petit que té al cap ser polític. No em mireu així, us asseguro que no hi tinc res a veure. Tant la dona com jo no parem de dir-li que si realment vol canviar el món s'hauria de dedicar a l'activisme social, a treballar des de la base, sense servilismes absurds ni lluites de poder. Però no hi ha manera. Ell està convençut que serà diferent i després de moltes converses hem decidit no treure-li la il·lusió.

En aquest camí cap al seu somni polític es passa el dia llegint llibres gruixuts sobre líders mundials: passa de Ghandi a Stalin, d'Obama a Mandela, i ho fa sense cap tipus de mesura. Ara bé, el seu preferit és Napoleó. I no m'estranya. Vull dir que és bon xiquet i té bon cor, però a manaire no el guanya ningú. Això de remenar les cireres el posa *catxondo*, no hi pot fer res.

Tenint present aquest context que us explico, no us ha d'estranyar que portés dues setmanes una mica ensopit. Resulta que se li acabava la legislatura. Sembla que això de fer de *house captain* té una durada trimestral. I no ho portava bé. "No és just -em deia entr trist-, encara no he tingut prou temps per desenvolupar tots els meus plans". Mare meva, estem arreglats, pensàvem la dona i jo davant d'aquest mini Genghis Khan que ens ha tocat de fill. I així va arribar el dimarts i l'hora de tornar d'escola. Quan va entrar a casa, amb la cara ja pagava. A la solapa lluia espaterrant la xapa groga. "No t'ho creuràs, papa! M'han tornat a elegir. Jo no volia però no he tingut més remei que acceptar la voluntat del poble!" Sí, ja ho sé, ho tenim francament pelut. Ja parla talment com un polític de debò.*

LLUÍS
GAVALDÀ
Cantant

AIXÍ FA DE MARE

CRISTINA CALDERER

ESTHER SECANILLA "SOVINT LES ALTES CAPACITATS S'AMAGUEN"

FRANCESC ORTEU

Corren molts mites sobre els nens amb altes capacitats, com ara que són avorrits, o més febles que els altres, o que són hipersensibles i sempre tenen problemes emocionals i d'adaptació... Tot això fa que sovint sigui comprensible que vulguin passar desapercibuts.

D'entrada, tu parles d'intel·ligències múltiples.

S'han arribat a definir fins a nou tipus d'intel·ligència: lingüística, lògic-matemàtica, musical, corporal-cinestèsica, espacial, interpersonal, intrapersonal, naturalista i existencial.

Existencial també?

Sí. Està relacionada amb la necessitat de qüestionar-nos i buscar respostes, de mirar al nostre interior. En el cas dels meus fills, he intentat que tinguin un refugi intern, que cultivin la possibilitat de connectar amb el seu interior, perquè jo també ho faig. Cal aturar-nos i deixar espais sense fer aparentment res.

Els teus fills ja són grans. Quines reflexions seves t'han sorprès?

N'hi ha una que em va fer pensar en el seu moment. Un dels meus fills, amb altes capacitats, em va dir tot seriós que m'agradava molt com el vaig educar, que no l'havia educat per ser el millor, ni per ser el que altres esperaven que fos. Pel fet de tenir un supercervell no has d'aspirar a fer grans coses, ni sempre has de destacar en tot. Es tracta de fer el que realment t'agrada.

Quina és la teva experiència com a mare d'un fill amb altes capacitats?

No vaig tenir gaire suport. Depenia molt del centre i, sobretot, del mestre. En alguns cursos sí que vaig trobar mestres implicats, però en altres no donaven importància a les necessitats que comporta tenir un alumne amb altes capacitats. Vaig haver de sentir que no calia fer res, que ja s'espavilava i trobaria el seu ritme. Era com amagar la realitat en lloc d'afrontar-la. Fins i tot

Psicòloga, professora de la UOC i mare de l'Èric, l'Àlec i la Itziar, d'entre 26 i 22 anys. És investigadora en infància i adolescència en risc social i publica 'Supermentes. Reconocer las altas capacidades en la infancia' (Gedisa)

algunes altres famílies no entenen que un alumne amb altes capacitats hagués de rebre una atenció especial. Falten programes en aquest sentit, falta formació dels professionals, falta suport a l'alumne.

En què consisteix fer de mare d'uns fills ja grans?

En seguir sent-hi, seguir dedicant temps per compartir coses que ens agraden, per conversar, seguir escoltant-los.

Què no et resulta fàcil?

Ai! Saber estar-me de fer segons quines preguntes. Acostumo a preguntar molt. Professionalment és fonamental. I com a mare també pregunto, però pots fer que el fill se senti qüestionat. Em fixo molt per veure on és el límit i procuro no traspasar-lo.

Quins són els consells que sempre acaben sortint?

Hi ha una frase que em va dir el meu fill gran que sempre m'ha acompanyat. En moments tristos o difícils me la repeteixo: "Les coses venen, passen i se'n van".

Ben cert.

Jo els repeteixo que valorin el que fan i a si mateixos. Que agraixin el que tenen, que es responsabilitzin del que fan, que siguin pacients, que siguin crítics, honestos, sincers, justos tant amb ells com amb els altres. Que abans de prendre una decisió important connectin amb allò més íntim seu. I que somriuguin més. Hi ha una paraula que ens diem molt: *enjoy*.*

DIRECTORA
Esther Vera
DIRECTOR FUNDADOR
Carles Capdevila

SUBDIRECTOR Jordi Cortada
COORDINACIÓ Aure Farran
DIRECTORA D'ART
Cristina Córdoba

EDICIÓ Rosa Rodon
FOTOGRAFIA Xavier Bertral
i Ruth Marigot
LLENGUA Albert Pla

ARA
C/ Diputació, 119. 08015 Barcelona
Telèfon: 93 202 95 95
Correu electrònic: info@ara.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència